

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU

Znaczna większość dotychczasowych badań nad dzieleniem się jedzeniem została przeprowadzona w paradygmacie antropologicznym. Ich autorzy koncentrowali się na zwyczajach danej społeczności oraz czynnikach ekologicznych związanych z dzieleniem się jedzeniem i wyciągali wnioski, przede wszystkim, na temat źródeł i funkcji tego zjawiska oraz rytuałów u różnych grup etnicznych, zazwyczaj bazując na obserwacjach dokonywanych wśród plemion łowieckich. Kolejnym źródłem wiedzy na temat mechanizmów dzielenia się jedzeniem są wyniki badań nad zwierzętami, które pokazują, że to zjawisko pojawia się również u innych gatunków jak na przykład u szympanсів, jaskółek czy nietoperzy. Wykazano też, że u dzikich szympanсів poziom oksytocyny, zwanej też hormonem przywiązania, w moczu zwiększa się w wyniku dzielenia się jedzeniem bardziej niż w wyniku iskania, zarówno u tego osobnika, który się dzieli jak i u tego, który otrzymuje pokarm.

Dzielenie się różnego rodzaju dobrami materialnymi to bardzo istotny aspekt ludzkiej współpracy. Pomimo setek badań w tym zakresie, nigdy nie prowadzono analiz porównawczych, sprawdzających czy ludzie posiadają specyficzną skłonność do dzielenia się jedzeniem (w stosunku do innych dóbr). Dlatego celem tego projektu badawczego, jest sprawdzenie czy ludzie są wyjątkowo skłonni do dzielenia się pokarmem niż innego rodzaju zasobami. Danych uzyskanych w badaniach psychologicznych czy badaniach z użyciem neuroobrazowania jest bardzo niewiele. Dlatego w tym projekcie chcielibyśmy się zająć psychologicznymi i neuronalnymi aspektami tego zjawiska i sprawdzić czy ludzie dzielą się jedzeniem chętniej i szczerzej oraz czy decyzje dotyczące dzielenia się jedzeniem będą mniej kosztowne poznawczo, czyli szybsze i bardziej intuicyjne i bezrefleksyjne.